

[Elmqvist]

nogle principper, som det rigtigt er påpeget fra mange sider. Vi går ind i en aftale på arbejdsmarkedet, og vi blander os i en aftale, som endnu ikke er færdiggjort på arbejdsmarkedet. Det er noget, som ikke er venstres livret, som vi er kede af at vi gør, men vi mener, at vi i den øjeblikkelige situation simpelt hen er nødt til at gå ind i disse automatiske reguleringer; og at der er en mulighed derfor, hænger jo sammen med, at effekten for den enkelte i 1983 f.eks. bliver så beskeden som de 721 kr., jeg talte om.

Der er altså et voldsomt og påtrængende behov for en indkomstpolitik, og det fører mig hen til det næste: bemærkningerne til de ændringsforslag, der er stillet.

Det fremgår – og det er ganske naturligt – at vi naturligvis fra venstre støtter de ændringsforslag, regeringen har stillet, men der er derudover et ændringsforslag fra fremskridtspartiet, og det går netop på spørgsmålet, om vi for 1983 og årene fremover skal suspendere den automatiske dyrtidsregulering.

Jeg må sige, at det betækningsbidrag, som her er fremkommet fra fremskridtspartiet, for os i venstre er et enestående udtryk for opportuniste. Her taler man om, at fordelene ved dyrtidsreguleringen er store, og at det har de været op gennem årene. Det kan vi da godt give ret i.

Men når vi så når til ulemperne i dag, står der i dette betækningsbidrag, at fordelene »mangefold overstiger ordningens ulemper, der overdrives vildt i den ufunderede og overfladiske hetzpropaganda, visse kredse igennem årene har rettet imod dyrtidsreguleringen.«

Der er nogle formuleringer i betækningsbidraget, som vi i venstre bestemt må tage afstand fra. Vi må fastholde, at det, vi er i gang med, ikke er en ufunderet hetzkampagne mod dyrtidsreguleringen, og vi må naturligvis stemme imod det ændringsforslag, som fremskridtspartiet her har stillet.

Ole Henriksen (SF):

SF har selvfølgelig også bemærket de mange demonstrationer, der har været rundt omkring, og vi har med stor tilfredshed konstateret, at man også i dette tilfælde fra organisationernes side har vist sin modvilje mod disse indgreb. Vi synes nok, at der er nogle

af organisationerne, der har haft lidt svært ved at komme op af starthullerne, men omstuder det lykkedes, og det er en god og markant tilstand, der har været omkring disse demonstrationer. Desværre er det vel nok sådan, at regeringen og støttepartierne ikke tager det, der er sket, og det, der sker i den kommende tid, ad notam.

Men sagen er vel også den, at organisationerne ikke bare her protesterer mod, at dette er det femte indgreb i træk over for deres overenskomster. Det er også et spørgsmål om organisationernes egen eksistens, og det er lige så meget det, det handler om.

For det, man er i færd med efter fem indgreb i træk i overenskomsterne, er at nærme sig tilstande, hvor det bliver staten, der dikterer overenskomsterne, tilstande, der svarer til landes, som vi i øvrigt ikke ønsker at sammenligne os med på dette område.

Vi kan se på statskapitalistiske lande, og vi kan se på statsocialistiske lande, at dér, hvor man laver den slags ting, går udviklingen simpelt hen i stå, og lønmodtagerorganisationerne sygner hen og reduceres til kun at bygge rekreativshjem for arbejderne og få dem restitueret på deres egne sanatorier, for at de kan være med i produktionslivet. Det er klart, at den tilstand kan organisationerne ikke leve videre med, og derfor må protesterne også blive af den karakter, vi ser her.

Det er altså, som SF har påpeget, et spørgsmål om, at reallønnen falder, at arbejdsløsheden stiger, men også, at man med hensyn til selve den produktivitet, som regeringen mener vil stige ved disse indgreb, at erhvervslivet vil få det bedre, vil opnå den stik modsatte virkning, nemlig at produktiviteten falder og ingen ønsker at lave en ekstra indsats ude på arbejdspladserne, når man skal gå på statsdirigerede lønninger. Det er resultatet af det, så jeg tror, at regeringen kommer til at tage grueligt fejl med hensyn til indgrebets virkning her.

Det gælder selvfølgelig også de ændringsforslag, der foreligger. Vi må sige fra SFs side, at vi kan stemme for de to ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet, og som omhandler dyrtidsordningerne, men vi er da godt klar over, ligesom andre er det, at det er en speciel fremskridtspartivariant, der her kommer ind i billedet. Læser man fremskridtsretningsplaner i én køre, så må man nok sige, at de enkeltting, der her graves